

Az SZTK-pályán megszületett a kolbászfesztivál, létrejötténél kolbászbíró bábáskodott

Az első Csabai Kolbászfesztivált 1997 októberében tartották a Horváth utcai sporttelepen. Na jó, SZTK-pályaként többen ismerik, ha pedig azt mondjuk, hogy a volt Elektroház körüli terület, még többen. Az első megbeszélésen Végh Lászlónak, Békéscsaba alpolgármesterének az irodájában az ötletgazda, majd hosszú ideig főszervező dr. Ambrus Zoltán, a megyei könyvtár igazgatója, Andó Tamás, a Hotel Fiume akkori vezérigazgatója és Csík András, a Békés Megyéért Vállalkozásfejlesztési Alapítvány elnöke volt jelen. Az SZTK-pálya ideális helyszínnek tűnt, de két kolbászfesztivál alatt kinőtte a területet a rendezvény – 1998-ban már 30-40 ezren fordultak meg a programokon –, és így került a városi sportcsarnokhoz.

– Az első disznóvágás-bemutatót Hanó Miklós vezetésével tartottuk, az első kolbászbírónak Halász Sándort, a Lencsési Nyugdíjasklub jelöltjét választották – emlékezett dr. Ambrus Zoltán. – Ha röviden kellene jellemezni az első fesztivált, hogy milyen volt? Családias és frenetikus. Jellemzően csabaiak voltunk a rendezvényen, aztán szép sorban hívták meg az emberek a rokonokat például Szlovákiából, a fővárosból, a Dunántúlról is. Akkoriban még sok mindent nem tudtunk, milyen infrastruktúra, higiéniai körülmények kellenek egy ilyen rendezvényhez. Úgy hívták fel a figyelmünket arra, hogy gyűrűt nem lehet viselni a gyúrásnál, viszont lennie kell a versenyzőkön köténynek, sapkának.

Az első fesztivál legelső napján két mázsa sült kolbász fogyott el. A kolbászkészítő verseny fődíját Fülöp Zoltán csapata nyerte, míg a szárazkolbászok nemes vetélkedését Petényi György.

Dr. Ambrus Zoltán: folyamatosságra és fokozatosságra törekedtünk

A fesztivál igazi közösség élmény, a kolbász összeköt

Dr. Ambrus Zoltán az első kolbászfesztivált követően egyet biztosan tudott – amit egyébként addig is –, hogy csabai kolbász mindig lesz. Azt pedig érezte, hogy a rendezvény hosszú távú fennmaradása biztosítható. Az emberek ezen a rendezvényen aktívan részt vesznek, igazi közösségi élményt nyújt számukra. Az első 13 fesztivál főszervezőjével beszélgettünk.

– Mire alapozta a fesztivállal kapcsolatos derűlátását?

– Arra, hogy a városban élők mennyire megszerették és a sajátjuknak érezték, tekintették a fesztivált. Összekapcsolta az itt élőket és az innen elszármazottakat, akik a fesztiválra mindig hazajöttek, hazajönnek. Egyre többen érkeztek a megyén és a határon túlról. Létrejött a Csabai Kolbászklub, mely helyi erőt és szellemiséget is adott a rendezvénynek.

– Hogyan nőtte ki magát ekkorára a fesztivál?

– Sikerült a megfelelő fazont, megjelenést, a támogatói és a közreműködői közösséget megtalálni. Nyilvánvaló lett, hogy a kolbász összeköt bennünket. A folyamatosságra és a fokozatosságra törekedtünk, és katalizátorai voltunk sok egyéb fesztiválnak is. A tizedik rendezvény már nemzetközi hírű turisztikai attrakciónak is számított. Elmondható, hogy a fesztiválra látogató 100–110 ezres létszám 40 százaléka ma már a megyén kívülről érkezik, és számukra a várost, értékeit is megmutathatjuk a rendezvény által, alatt.

– Ki találta ki a ma már 750 csapatos főattrakciót, a gyúróversenyt, valamint a szárazkolbászversenyt?

– A töltőversenyt én, a szárazkolbászok versenyét a feleségem Zsuzsa. Ettől kicsit ódzkodtam, mert október végén már sok helyen elfogynak a kolbászok, és nem is biztos, hogy mindig sikerül megőrizni az állagukat. A feleségem mellett Hanó Miklós alpolgármester is meggyőzött arról, hogy a szárazkolbász az igazi csabai kolbász, és bebizonyosodott, tartani tudják termékük minőséget október végéig is a nevezők. Fontosnak gondoltam a sertéstenyésztés, -feldolgozás, a kistermelők jelenlétét is a fesztiválon. A rendezvény hozzájárult, hogy ma már nem kell „stikában” a Trabant hátuljából árulni a csabait, és 50-60 helyi családnak is megélhetést nyújt a kolbászkészítés, forgalmazás.

– Mit tart a fesztivál legnagyobb értékének?

– A mosolygó emberek tömegét, azt, hogy jókedvűen, barátságosan, egymásra figyelve szórakoznak, és átadják a hagyományokat a jövő nemzedékének. Elkezdtünk, megrajzoltunk egy utat, és örülök, hogy a bennünket követő fesztiválszervezők is ezen mentek, mennek tovább. A 20. fesztivál természetes látogatottságában, a feltételekben a trendekben, a körülményekben eltér az elsőtől. Abban viszont biztos vagyok, hogy a ma emberének, a fiataloknak ugyanazt az élményt vagy még többet tud nyújtani, mint a kezdeti időszak rendezvényei.